

Odeta

Karol Duchoň

Niekde v diaľavách
sa tichá chvíľa stráca
striebrom odetá.
Lúč aj tieň,
si pre mňa, drahá,
na teba pozerám
Odeta.

Vánok na perách
tak asi s riekou splýva,
ticho šumí v nej
a nám chvíľa táto znie
v duši rozochvenej,
keď pláva v diaľ.

Nie ja nechcem svet, kde nie si,
vieš, že s tebou rozumiem si,
mám pre teba mám,
domov aj chrám, lásky chrám.

Vieš, si ako krištál číra,
príbeh nežný zo Shakespeara,
dáma z dávnych drám,
si dáma zo starodávnych drám.

Vánok na vodách,
keď pre nás píšeš báseň,
nežnou láskou znej.
A nech z nej tráva voňavá,
lúky pokosenej
nám rozváňa.

Nie ja nechcem svet, kde nie si,
vieš, že s tebou rozumiem si,
mám pre teba mám,
domov aj chrám, lásky chrám.

Vieš, si ako krištál číra,
príbeh nežný zo Shakespeara,
dáma z dávnych drám,
si dáma zo starodávnych drám.
Ja rád ťa mám...